

Департамент охорони здоров'я
Львівської обласної державної адміністрації
КЗ Львівської обласної ради
"Львівська обласна наукова медична бібліотека"
Відділ наукової медичної інформації

Українські лікарі – уродженці Львівщини

(від минулого до сьогодення)

Львів – 2016

Укладачі: Цимбала О.М.

Відповід. за випуск: Лозинська С.С.

Заходьте на нашу сторінку в інтернеті: <http://lonmb13ucoz.ua>

Звертайтеся з запитаннями за електронною адресою:
lvivoblmedbibl@gmail.com

Історія діяльності медиків Львівщини здавна приваблювала дослідників. В даній роботі ми здійснюємо спробу узагальнити процес становлення та розвитку медицини, її діяльність та вплив на формування наукового та

культурного середовища, а також на історію України загалом.

Незнаючи свого минулого, неможливо побудувати майбутнє. Перед Вами короткий список медиків – уродженців Львівщини. Не беремося претендувати на 100 відсоткове попадання, але дуже сподіваємось, що цей показчик буде цікавим для всіх.

Директор КЗ ЛОР «ЛОНМБ» Лозинська С.С.

Департамент охорони здоров'я
Львівської обласної державної адміністрації
КЗ Львівської обласної ради
"Львівська обласна наукова медична бібліотека"

**Українські лікарі – уродженці Львівщини
(від минулого до сьогодення)**

2016 р.

м. Львів

Близько 1440 року у м. Дрогобичі недалеко від Львова народився **Юрій Котермак (Дрогобич)** – один з перших видатних українських вчених того часу, перший український доктор медицини, професор астрономії й медицини, ректор Болонського ун-ту (1481-1482), професор анатомії Краківського ун-ту (1487- 1494), читав лекції з медицини. Був професором Ісполітанської академії в Братиславі, деякий час працював лікарем при дворі герцога в Феррарі (Італія), автор астрологічної праці (лат. мовою) «Прогностична оцінка поточного 1483 року», в якій торкається медичних питань. Помер у Кракові 4 лютого 1494 року.

Біркоський Симон (р.н. невід.) народився у м. Львові. Вихованець львів. школи. Закінчив Краківський ун-т, здобувши там ступінь доктора медицини. У списках професорів Замойської академії 1602р. він значиться як викладач курсу анатомії. В 1609-10рр. ректор Замойської академії. Крім курсу анатомії, читав сифілідологію. Помер у 1626 році.

Ян Урсин -Недзвецький (р.н. невід.) народився у м. Львові. Початкову освіту здобув у Львові. У 1587р. захистив дисертацію на звання доктора медицини, у 1595р. був запрошений графом Яном Замойським в академію для викладання та організації там мед. фак. Навчався у видатних професорів і клініцистів. У 1606-07 рр. – професор, ректор Замойської академії. Автор 4-томної граматики латинської мови та першого в Західній Україні 3-томного посібника з анатомії.

Близько 1570 року у Львові народився **Сикст Еразм (Львів'янин)** – доктор медицини, професор Замойської академії (1614-1629), лікар Львівського католицького шпиталю, дослідник мінеральних вод курорту Шкло; описав методи лікування мінеральними водами та пелоїдом (боровиною) різних захворювань. Помер у 1635 році.

Сольський Гаспар (р.н. невід.) народився у м. Львові. З 1612 р. вивчав постановку навчання Падуанського ун-ту. З 1615р. – професор мед. фак. Замойської академії, через рік – ректор академії. Певний час був особистим лікарем родини Я.Замойського. У 1653р. склав заповіт, за яким все майно та бібліотека призначалися мед. фак., зокрема на утримання професорів кафедр практичної медицини та стипендії незаможним студентам. Помер у 1653 році.

29 січня 1796 року у Львові народився **Славіковські Антон** – лікар-офтальмолог. Працював лікарем Львівського госпіталю сестер милосердя (1821-1826рр.), заступник головного лікаря Львівського госпіталю Божого Тіла (1824-1829рр.). З 1826р. по 1851р. – професор, керівник кафедри очних хвороб

Львів. ун-ту, одночасно – лікар закладу для сліпих у Львові, завідувач відд. очних хвороб Краківського ун-ту, декан мед. фак. (1868-1869рр). На основі власного досвіду боротьби з епідемією холери у Львові (1831р.) досліджував питання епідеміології, паразитології, лікування та профілактика. Помер 10 червня 1870 року у м. Кшешовіце (Польща).

У 1803 році у Львові народився **Рессіг Ігнаци Ян**. Закінчив мед. фак. Віденського ун-ту (1872р.), де згодом захистив дисертацію на ступінь доктора медицини. Працював лікарем Львівського загального шпиталю (1828-1829рр.), повітовим окружним лікарем Са(я)нокського (1830р.) та Стрийського (1831-1853рр.) округів. З 1853р. по 1866р. очолював Львівський загальний госпіталь і одночасно – директор медико-хірургічної студії Львівського ун-ту. 1875-1876рр. керівник Львівської акушерської школи. Перший психіатр психіатричного відділення загальної лікарні у Львові. Вивчав питання бальнеолікування на курортах Галичини. Один із засновників ЛЛТ (1867р.). Помер 8 липня 1876 року у Львові. Похований на Личаківському кладовищі.

В 1815 році у Львові народився **Нагель Карл**. Закінчив мед. фак-тет Віденського ун-ту в 1839р. і того ж року захистив докторську дисертацію. В 1842-1851 рр. керівник кафедри анатомії, в 1849-1873рр. – кафедри хірургії Львівск. ун-ту. Головний хірург Львівськ. загального госпіталю. Займався питаннями загальної та спеціальної мікроанатомії. Член Спільки практикуючих лікарів Львова та лікарського т-ва у Відні.

В 1845 році у Львові народився **Решетило Діонісій Федорович** – видатний дерматолог. Вивчав способи лікування ракових захворювань шкіри, зробив вагомий внесок у становлення та розвиток рентгенотерапії. Автор першого вітчизняного посібника з рентгенології «Лікування променями Рентгена» (1906р.). Автор першої у світовій літературі праці, що узагальнила результати терапевтичного використання радію. Його вважають автором першого вітчизняного посібника з лікування прокази (1904р.). Помер 9 березня 1908 року у Москві (за деякими джерелами – Львові).

В 1852 р. народився лікар **Фелікс Щасний - Сельський** у с. Колодниці, що біля Стрия. У 1872-1880 рр. навчався на мед. фак-ті Віденського ун-ту. Спеціалізувався з акушерства та гінекології в клініках професорів Хробака, Рудольфа, Захлоуса. Згодом стає асистентом у відомого професора К. Рокітанського при шпиталі Марії Терези. У 1883 р. переїздить до Львова, де обіймає посаду начальника відділу жіночих недуг у Львівській міській лікарні. У 1899 р. вченого було обрано дійсним членом НТШ, він був призначений Головою лікарської комісії при математично – природничописно - лікарській секції. Крім науково-практичної діяльності відомий як громадський діяч, літератор. У 1914 році лікар Сельський вийшов на пенсію та оселився у Вигодівці. Будучи чудовим лікарем, лікував селян, допомагав жінкам, особливо під час патологічних пологів. Помер 22 травня 1922 року.

31 березня 1855 року в с. Турянка Жовківського повіту народився **Сильвестер Дрималик** – один з найбільш відомих у свій час лікарів і громадських діячів Галичини. Після закінчення Віденського ун-ту (1879) працював 35 років міським лікарем у Жовкві, активний член УЛТ, став членом ради і суду Східногалицької лікарської палати. Своїм чуйним ставленням, просвітнянською діяльністю здобув велику славу. Написав «Порадник лікарський» дуже популярний у Галичині, вів у часописах рубрику «Лікарська пошта»; з 1915 року виконував лікарську практику у Львові, з 1916 року – директор «Народної лічниці». Помер 28 грудня 1923 року.

26 травня 1859 року у с. Поториці Львівської обл. (Сокальщина) народився **Адам Ян Соловій** - акушер-гінеколог, професор ун-ту ім. Яна Казимира у Львові. Освіту отримав у гімназії ім. Франца Йосифа у Львові (1878) (суч. 19-ий навч. корпус НУ "Львівська Політехніка" по вул. Кн. Романа 1-3). Медичну освіту здобував у Ягайлонському ун-ті. Після його закінчення у 1884 р. продовжив навчання у Відні на спеціалізації акушерства та гінекології (1884-1887). Після отримання диплому лікаря розпочав приватну лікарську практику у Братиславі, яку провадив протягом майже десяти років. У той час розпочав свою наукову діяльність – перші дослідження присвячені проблематиці запалення матки. У 1897 р. перебрався до Львова, де влаштувався на посаду асистента Львівської акушерської школи. У 1919 р. його було обрано новим керівником кафедри акушерства та гінекології Львівського ун-ту. У 1930 р. вийшов на пенсію (у віці 71 р.) працював на цій кафедрі у якості професора звичайного. Трагічно загинув на Вулецьких пагорбах у Львові 4 липня 1941 року.

17 січня 1863 року в с. Батятичах на Львівщині народився **Іван-Теодозій Куровець** - український громадський та політичний діяч, член УНР, **державний секретар з охорони здоров'я при уряді ЗУНР** (1918–1919), Голова **УЛТ** (1920–1922), заступник голови природничо-лікарської комісії НТШ (1924), почесний член УЛТ (1927), декан мед. фак-ту **Українського таємного університету** (1921–1925), директор амбулаторії «**Народна лічниця**» (1923–1931). Помер 13 травня 1931 року у м. Львові.

1 грудня 1863 року у с. **Комарно** Львів. обл. народився **Кос Михайло** - перший український лікар-окуліст на Галичині, член **НТШ**, автор численних публікацій у фахових журналах та періодиці, а також мандрівних нотаток з подорожей по **Європі, Азії та Північній Африці**, член-засновник УЛТ, член багатьох українських центральних і місцевих товариств. Помер **12 лютого 1930 року** у м. **Перемишль**.

26 вересня 1873 року у м. Дрогобич Львів. обл. народився **Грушкевич Ярослав** – лікар-офтальмолог, громадський діяч. Закінчив природничу та мед. студії у Львів. ун-ті (1900). Після спеціалізації в університетських клініках Берліна, Відня та Праги повернувся до Львова, де працював у заг. шпиталі та мав приватну практику. Від 1905 мешкав у Тернополі, від 1905 – у Станіславі

(нині Івано-Франківськ). Викладав гігієну в Укр. гол. г-зії. Під час 1-ї і 2-ї світ. воєн та Визв. змагань 1917–21 був військ. лікарем. Голова т-ва «Українська Бесіда» у Станіславі (1911) та Укр. гігієн. т-ва, член УЛГ. Вивчав проблеми профілактики і лікування трахоми, автор кн. «Про трахому» (1911). Помер 23 липня 1964 року у Івано-Франківську.

18 серпня 1874 року у Львові народився **Зембицький Вітольд-Кароль** — лікар-терапевт, історик медицини. Закінчив мед. фак. Львів. ун-ту (1900), де відтоді й працював: 1907–10рр. – зав. хім. лаб., 1910–35рр. – 2-го терапевт. відділ., 1918–19 – дир. Львів. загального шпиталю; 1934–43рр. – зав. каф. історії і філософії медицини; 1945–46 – викладач Ягеллонського ун-ту в Кракові; 1946–49 – зав. каф. історії і філософії медицини, 1946–50 – організатор і кер. бібл-ки мед. фак-ту (передав їй власну книгозбірню) Вроцлав. ун-ту; президент ЛГ (1927–28). Вивчав проблеми діабетології та гельмінтології, розвиток мед. науки й освіти, хроніку захворювань видатних осіб Польщі. Запропонував метод дієтотерапії цукрового діабету. Помер 19. 10. 1950 року м. Вроцлав, Польща.

6 вересня 1882 року у м. **Львів** народився **Панчишин Мар'ян Іванович**. Перелік його справ та здобутків справді вражає: видатний фахівець у галузі внутрішніх хвороб і туберкульозу, "народний лікар Галичини", організатор і ректор Українського таємного університету у Львові, засновник Українського гігієнічного товариства, протитуберкульозного диспансеру та першого українського санаторію, керівник терапевтичного відділу "Народної лічниці", редактор журналів "Лікарський вісник" і "Народне здоров'я", професор та завідувач кафедри шпитальної терапії Львівського мед. ін-ту, засновник Львівської школи терапевтів. Особистий лікар Андрея Шептицького. Автор низки наукових праць з найактуальніших питань медицини. Помер **9 жовтня 1943 року** у Львові.

28 січня 1884 року у с. Мокряни, нині Дрогобицького р-ну Львів. обл. народився **Яків Оскарович Парнас** - український і польський біохімік, фізіолог; член АН СРСР, Академії медичних наук СРСР, 1920-41 професор і дир. Інституту медичної хімії Львівського ун-ту, дир. Інституту біохімії академії медичних наук СРСР; один із основоположників сучасної біохімії; одним з перших застосував ізотопи у біохіміч. дослідженнях; вивчав обмін сахаридів в організмі та його зв'язок з обміном фосфатів; фізіологічна хімія. Помер 29 січня 1949 року.

18 лютого 1889 року у с. Деревня Львів. обл. народився **Подолінський Олександр**. Закінчив мед. фак. Віденського ун-ту (1913). Приватна практика у Львові (1913-27); лікар, заступник директора «Народної лічниці» (1922-39), співзасновник та заступник директора шпиталю ім. Андрея Шептицького, за сумісництвом ординатор відділу акушерства та гінекології Львів. загального шпиталю (1927-39); ординатор клініки акушерства та гінекології Краківського ун-ту (1940-41); викладач та завідувач клініки акушерства-гінекології

Львівських медико-природничих фахових курсів (1941-43). Напрями наукових досліджень: питання гігієни жінки; лікування жіночої неплідності; вивчення впливу рентгенівського випромінювання на плід і потомство. Помер 7 серпня 1943 року у м. Сколе Львів. обл.

15 липня 1889 року у м. Львів народився **Музика Максим Максимович** - лікар-бактеріолог, учений-мікробіолог, доктор медицини, доцент, завідувач кафедри мікробіології (1944-64), заступник директора **Львів. мед. ін-ту** (1939-41, 1944-48). Голова УЛТ у Львові (1925-30), дійсний член **Наукового т-ва ім. Шевченка** (1930); кандидат медичних наук (1947). Помер у Львові 24 травня 1972 року.

24 листопада 1890 року у Львові народився **Володимир Білозір** – лікар Українських Січових Стрільців та Української Галицької Армії, комендант шпиталю в Кам'янці – Подільському, практикуючий лікар в Жовкві та Коломиї, активний громадський діяч. Після війни – на еміграції в Німеччині та США, опублікував нариси про медичну службу в роки визвольних змагань. Помер 17 жовтня 1969 року.

У 1893 році у селі Ляшки Муровані Старосамбірського району народилася **Теодозія Туна-Надрага** - лікар-педіатр Народної лічниці, Порадні матерів, член УЛТ з 1920. Походила зі священничого роду, початкову освіту здобула у Перемишлі, закінчила медичний факультет у Львові та у Відні. Теодозія Надрага - одна з перших педіатрів у Галичині, вона працювала лікарем у гімназіях сестер Василіянок та в "Рідній школі", а також у "Народній лічниці", "Порадні матерів". У часи Визвольних змагань Теодозія Надрага була лікарем Української Галицької Армії. Допмагаючи хворим, заразилася тифом, але, на щастя, вижила. У 1945 році влаштувалася лікарем-педіатром в Обласну клінічну лікарню. Померла у 1976 році.

30 жовтня 1894 року у м. Львів народився **Кордюк Юліан** – лікар, громадський діяч. Дійсний член НТШ (1936). Навчався у Львівському ун-ті (1912–14). На початку 1-ї світ. війни вступив до УСС, потрапив у рос. полон. Після звільнення вивчав філософію в УВУ (1921–24), закінчив Карлів ун-т у Празі (1926). Повернувшись до Львова, працював у лабораторії т-ва «Народна лічниця» й Бактеріол.-хім. ін-ті НТШ (1927–38), в аналіт. лаб. Укр. шпиталю ім. Андрея Шептицького (1938–39). Член УЛТ (1927), редколегії «Лікарського вістника» (1920–21 та 1925–39), на сторінках якого вміщував власні публікації. Написав низку статей на мед. тематику для «Української загальної енциклопедії». 1940–41 і від 1945 – сан. інспектор, заст. зав. Львів. обл. відділу охорони здоров'я. 1941 евакуйований на Пн. Кавказ, звідки повернувся до Львова. Від 1943 – референт нар. здоров'я Укр. центр. ком-ту. 1944–45 залучений до переговорів ОУН із представниками рад. влади щодо припинення збройної боротьби за умови проголошення держ. суверенітету України. Помер у Львові 22 травня 1947 року.

7 червня 1898 року у м. Львів народилася **Софія Микóлаївна Парфанóвич** - українська письменниця, громадська діячка. Лікар за фахом. У Львові в 1916 році закінчила народну школу. В 1917 р. вступила на медичний факультет Львівського університету. Через українсько-польську війну 1918–1919 років виїхала до Праги (Чехія), протягом 1923–1925 рр. склала частину іспитів. У 1926 р. у Львові Софія Парфанович отримала диплом доктора медицини.

У студентські часи належала до «Медичної Громади», була її активною діячкою. У Празі входила до «Української Академічної Громади» і «Жіночого студентського товариства». У Львові в 1926 р. вступила до «Союзу Українок», активно працювала в організації протягом всього свого життя.

Закінчивши студії в Празі в 1926, Софія Парфанович працювала як лікар-гінеколог в львівських лікарнях. Одночасно, одна з перших жінок-лікарів вона розпочала приватну практику, поклавши багато енергії на подолання неповажного ставлення до жінки-лікарки. Член ОУП «Слово». З 1933 р. гол. редактор часопису «Відродження» куди поміщала свої статті: «Алкоголь а туберкульоза», «курець», *вплив алкоголю на печінку* і багато інших. Помер в 1968 році в Детройті.

22 листопада 1908 року с. Кукезів Львів. обл. народився **Дубовий Михайло Іванович** — професор, завідувач кафедри дерматовенерології (1974-77рр.). Закінчив мед. фак. Львівського ун-ту (1933).

Працював: дерматовенеролог Львівського загального шпиталю (1933-39); лікар діючої армії (1939); лікар дерматовенерологічної клініки Львівського ун-ту (1939-40рр.); асистент (1946-67рр.), доцент (1967-73рр.), завідувач (1974-77рр.), професор (1978-85рр.) кафедри дерматовенерології Львівського мед. ін-ту. Напрями наукових досліджень: вивчення функціонального впливу печінки і шлунка на патогенез і перебіг екземи; дослідження ролі стероїдних і статевих гормонів у гістофізіології та патології шкіри; клініка і профілактика професійних дерматологічних захворювань у робітників Львівсько-Волинського вугільного басейну, Дрогобицького нафтопереробного заводу, Роздольського сірчаного комбінату, Львівського мотозаводу; патогенез, клініка та лікування сифілісу. Автор близько 90 наукових праць. Помер 13 квітня 1995 року у м. Львів.

15 березня 1909 року у м. Стрий Львівська область народився **Богдан Антонович Собчук** професор, завідувач кафедри біохімії Львівського мед. ін-ту. Закінчив гімназію в Дрогобичі в 1925 р. і поступив у Львівський ун-тет на медичний факультет. З перших лекцій захопився біохімією, якій і присвятив потім свою наукову роботу. Асистент кафедри біохімії Львівського університету (1933–1936); асистент кафедри фізіології Львівської академії ветеринарної медицини (1936–1938); приватна практика у місті Тернополі (1939–1940); доцент кафедри тваринництва сільськогосподарського факультету Львівського політехнічного інституту (1940–1941); доцент кафедри біохімії медико-природничих фахових курсів у Львові (1942–1944); завідувач кафедри біохімії Львівського медичного інституту (1944–1973). Помер 9 квітня 1974 року у м. Львові.

22 лютого 1910 року у с. Криве Радехівського повіту на Львівщині народився **Степан Михайлович Мартинів** – терапевт – гематолог, завідувач кафедри пропедевтичної терапії Львівського медичного інституту (1955-1985), один з перших професорів українців-галичан (1972), один з кращих гематологів України. Закінчив медичний факультет Львівського ун-ту (1936), автор понад 140 праць з проблем гематології, трансфузіології та клінічної імунології, блискучий діагност, досвідчений педагог, викладання проводив українською мовою, був членом УЛГ. Незважаючи на утиски тоталітарного режиму залишався відданим своєму обов'язку, людиною високої культури, підготував 38 кандидатів і 7 докторів наук, заклав основи Львівської наукової школи гематологів та клінічних імунологів, проте після його виходу на пенсію кафедру ліквідували. Помер 6 квітня 1996 року.

13 вересня 1910 року у Львові в польській сім'ї народився **Тадеуш Барановскі** - професор-біохімік Львівського медичного університету, завідувач кафедри біохімії (1940-1944). Закінчив мед. факультет Львівського університету (1934), стажувався у Швейцарії. Досліджував біохімію білків і вуглеводів, ензимологію, у Львові виконав близько 40 праць. У 1945 році завідувач кафедри біохімії Вроцлавської медичної академії, директор Інституту фізіології і біохімії, дійсний член Польської АН. Помер 24 березня 1993 року.

18 жовтня 1912 року у с. Пониква (Бродівський район, Львівська область) народився **Микола Михайлович Туркевич** — професор, український вчений у галузі хімії і фармації, доктор технічних і фармацевтичних наук, завідувач кафедри фармацевтичної хімії Львівського державного мед. ун-ту імені Д. Галицького (1946—1977 р.р.), академік. Дані про нього внесені до американської книги про видатних науковців світу "**Who is who in the world science**". Професор М. М. Туркевич — відомий вчений, був видатним спеціалістом у галузі синтезу біологічно активних сполук. У його доробку – понад 500 друкованих праць, близько 100 авторських свідоцтв на винаходи, патентів, раціоналізаторських пропозицій, 36 монографій, посібників та підручників. Напрями наукових досліджень: синтез нових біологічно активних сполук, похідних тiazолідину і 1,3-tiazану; створив і впровадив у медичну практику 4 нові лікарські засоби — пентабісмол, димексид, трихлоретилен для наркозу, діаміфен; опрацював методики синтезу 48 нових хімічних реагентів; запропонував індикаторний холінестеразний папір і, запатентований в 11 країнах світу. Помер **5 червня 1989 року** у м. **Львів**.

4 серпня 1913 року у с. Ситихів Львівської обл. народився **Коваль Олександр Васильович** - професор, завідувач кафедри хірургічної стоматології (1960-72), декан стоматологічного факультету (1960-68). Закінчив Варшавську стоматологічну академію (1936). Працював стоматологом приватної практики у м. Кам'янка-Бузька Львівської обл. (1937-39); ординатор, головний лікар (1939-44) стоматологічної клініки Львівського мед. ін-ту; щелепно-лицевий хірург військового шпиталю 4-го Українського фронту

(1944); завідувач курсу стоматології кафедри шпитальної хірургії (1945-60); завідувач кафедри хірургічної стоматології (1960-72), декан стоматологічного факультету (1960-68) Львівського мед. ін-ту.

Кандидат медичних наук (1951), доцент (1955), доктор медичних наук (1967), професор (1968). Напрями наукових досліджень: удосконалення методів лікування зламів щелеп; опрацювання етіопатогенезу, профілактики і лікування вроджених незрощень верхньої губи і піднебіння в експерименті та клініці; вперше одержав експериментальну модель вродженого незрощення піднебіння; лікування добро- і злоякісних пухлин ротової порожнини; проблеми актиномікозу в практиці хірургічної стоматології. Автор близько 50 наукових праць. Підготував 10 кандидатів наук. Помер 21 січня 1972 року у Львові.

18 лютого 1914 року у м. Львів народився **Баріляк Роман Олександрович** — оториноларинголог, доктор медичних наук (1961), професор (1963 р.). Закінчив лікарський факультет Львівського університету Яна Казимира в 1935 році. У 1935–1936 рр. - служба в війську в якості лікаря полку; (1937–1938) - **ординатор** хірургічної клініки Університету Яна Казимира; (1938–1939 рр.) - працював ординатором ЛОР відділу лікарні Каси хворих у Львові. 1939–1941 рр. - ординатор І-ої Радянської лікарні м. Львова; з 1944 р. доцент ЛОР кафедри Львівського державного мед. ін-ту, з 1963 року — професор кафедри. В 1948 році захистив кандидатську дисертацію; в 1961 році — докторську дисертацію; в 1944–1946 рр. і 1964–1981 рр. завідувач кафедри оториноларингології Львівського державного мед. ін-ту; 1981–1984 рр. — науковий консультант кафедри.

Розробив оригінальний метод цитологічного обстеження склероми, був піонером впровадження **стрептоміцину** при лікуванні склероми, проводив експедиційне обстеження населення західних областей України на предмет виявлення хворих склеромою. Крім того, наукова діяльність присвячена проблемі ЛОР онкології, ендоскопічній діагностиці хвороб ЛОР органів, хронічного **тонзиліту**, синуїтів, **тимпаноластики**, викладання оториноларингології. Опублікував 125 наукових праць, дві **монографії**, п'ять навчальних посібників. Підготував 13 кандидатів медичних наук, 1 доктора медичних наук. Помер **22 серпня 1987 року** у Львові.

17 жовтня 1914 року в Нижанковичах, що біля Перемишля (нині Старосамбірський район Львівської області) народився **Лапичак Тома** - український лікар, журналіст, визначний громадсько-політичний діяч. У Нижанковичах закінчив народну школу, а в Перемишлі **1932 р.** — українську гімназію. Записався на студії медицини **Краковського університету**. Одержав лікарський диплом **1938 року**, практикував в ун-ких клініках Кракова. Під час **II світової війни** працював спочатку лікарем у туберкульозній клініці в **Криниці**, а після відкрив приватну лікарську практику у **Львові** та працював у лікарні Каси хворих у Львові. У 1945–1949 рр. проживав у переселенчому таборі в **Берхтесгадені** і там заснував і редагував журнал «Орлик». У **1952 р.** відкрив приватну практику в українській околиці м. Чикаго. Крім лікарської практики він працював журналістом. Так у **1955 р.** стає головним редактором

незалежного тижневика «Українське Життя». Помер передчасно 2 квітня 1975 року.

18 березня 1915 року у Львові народився **Володимир-Євген Гординський** – лікар - науковець, почесний професор біохімії у Ротерфордському університеті, президент Американської асоціації клінічних хіміків, радник лабораторій та фармацевтичних компаній, дійсний член НТШ, член УЛТПА, віце-президент фонду допомоги дітям Чорнобиля, часто відвідував Україну. Наукові праці публікував українською, англійською та німецькою мовами. Помер 1 жовтня 1994 року.

13 листопада 1920 року у Львові народилась **Гончаренко Ольга Теодорівна** — доцент, завідувач кафедри рентгенології та радіології (1974-77). Закінчила медичний факультет Львівського мед. ін-ту (1950). Працювала: лікар-рентгенолог Львівського Інституту ОХМАТДИТ (1950-64); асистент (1964-73), доцент (1973-74), завідувач (1974-77) кафедри рентгенології та радіології Львівського мед. ін-ту; лікар-рентгенолог 4-го Львівського медичного об'єднання (1977-95). Кандидат медичних наук (1965), доцент (1974). Напрями наукових досліджень: рентгенологічна характеристика легеневого туберкульозу жінок у післяпологовому періоді; рентгенокімографічне вивчення серцево-судинної системи дітей, уражених ревматизмом, на тлі застосування різних схем медикаментозного лікування. Автор близько 30 наукових праць. Померла 24 березня 2001 року у м. Львові.

24 березня 1922 року у Львові народився **Богдан Олександрович Надрага** - адвокат, професор Українського (таємного) університету, надзвичайний професор Богословської академії, доцент Львівського університету ім. І. Франка, член НТШ, почесний член УЛТ у Львові, лікар Львівської ОДКЛ «ОХМАТДИТ». Після закінчення філії Академічної гімназії у Львові навчався на лікувальному фак-ті Львівського мед. ін-ту, який закінчив у 1945 році. З 1945 р. до 1947 р. – аспірант кафедри нормальної фізіології Львівського державного мед. ін-ту. Після звільнення у 1957 р. із спецпоселення, не маючи дозволу на працевлаштування у Львові, працював у м. Самборі: з 1959 р. – у міській дитячій лікарні, а згодом – головним лікарем цієї лікарні (1966-1983 рр.). З 1993 р. проживає у Львові, працює лікарем-методистом ЛОДКЛ. Член товариства політв'язнів і репресованих. З 1993 р. до 1995 р. – головний лікар Народної лікарни ім. Митрополита А. Шептицького. Член УЛТ у Львові з 1990 р. Голова суду лікарської честі (1992-1996 рр.), член Головної управи УЛТ у Львові (1996-2000 рр.) і перший заступник голови УЛТ (з 1998 р.). Почесний член УЛТ з 1996 року. Виконував обов'язків голови УЛТ 2000-2001 роках. У 2010 році за заслуги у галузі науки і медицини кількох поколінь родині Надраг присвоєно почесне звання «Шляхетна львівська родина».

23 грудня 1922 року у с. Береги Самбірського р-ну народився **Макар Дмитро Арсентійович** — український лікар, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри загальної хірургії ЛНМУ ім. Д. Галицького. У 1942 році з відмінним результатом закінчив українську гімназію в м. Дрогобич і після

студій на лікувальному факультеті **Львівського мед. ін-ту** у **1949** році отримав **диплом лікаря з відзнакою**. Цього ж року вступив до трирічної **клінічної ординатури** на кафедрі **шпитальної хірургії**. Після закінчення став працювати асистентом цієї кафедри.

У **1956** році захистив **кандидатську дисертацію**, у **1966** році його було обрано **доцентом** кафедри шпитальної хірургії, у **1970** році захистив докторську дисертацію, з **1971** року — професор кафедри хірургії факультету вдосконалення лікарів та провізорів, а з вересня **1976** року — завідувач кафедри **загальної хірургії**: спочатку педіатричного та стоматологічного факультетів, а після реорганізації кафедри в **1986** році — завідувач кафедри загальної хірургії, єдиної для всіх факультетів.

Помер 8 грудня 2004 року похований у м. Львові.

9 липня 1929 року в м. Радехові Львівської області народився **Ярослав Ганіткевич**. Закінчив Львівський мед. ін-тут (1951), аспірант і асистент кафедри нормальної фізіології (1951 – 1956). Асистент і доцент кафедри нормальної фізіології Івано-Франківського мед. ін-ту (1956-1970); професор, завідувач кафедри фізіології Чернівецького ун-ту (1970-1981), провідний науковий співробітник, керівник академічної лабораторії біотехнології, **керівник лабораторії жовчокам'яної хвороби Львівського мед. ун-ту (1989-1999)**. Найважливіші напрямки досліджень: жовч і жовчеві кислоти в патології і фізіології організму та жовчокам'яна хвороба (холелітіаз), мінералогічні та кристалографічні механізми розвитку жовчевих конкрементів як біомінералів, фізіологічна роль поверхневоактивних речовин, історія та відродження української медицини. Лауреат Всеукраїнської премії ім. Ів. Огієнка (за праці з розвитку і відродження української медицини, 2004), Почесний член Українського лікарського товариства у Львові (2005). Стипендіат Президента України.

В 2009 році НТШ і УЛТ у Львові видали книгу «Ярослав Ганіткевич. Вибрані праці. В інтернеті знаходиться більше тисячі позицій про нього і його публікації. Цикл праць Я.Ганіткевича з історії медицини висунутий на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки (2009). Автор і редактор 17 книг. Деякі його книги представлені в фондах Національної медичної бібліотеки в США (Бетесда), у Велкоме Бібліотеці (Лондон).

3 січня 1930 року у м. **Городок** Львівської обл. народився **Євстахій Володимирович Гоцко** – стоматолог, доктор мед. Наук (1987), професор (1989), завідувач кафедри хірургічної стоматології (1972-1992), декан стоматологічного факультету (1979-1992) ЛНМУ ім. Д. Галицького. Наукові праці присвячені вивченню травматології та відновної хірургії щелепно - лицевої ділянки. Помер **7 грудня 1992 року** у Львові.

27 липня 1932 року у с. **Підліски** Львівської обл. народився **Мечислав Йосифович Гжегоцький** — радянський та український **гігієніст**. Доктор медичних наук (1970), професор (1973), завідувач кафедри гігієни праці з

курсом комунальної гігієни (1972–1987), декан санітарно-гігієнічного факультету Львівського мед. ін-ту (1978–1981).

Закінчив санітарно-гігієнічний факультет Львівського мед. ін-ту (1957).

Працював головним державним санітарним лікарем в **Червонограді** Львівської обл. (1957–1961); аспірант кафедри загальної гігієни (1961–1964); старший науковий співпрацівник ЦНДЛ (1964–1969); доцент (1969–1972) кафедри загальної гігієни; завідувач і організатор (1972–1987) кафедри гігієни праці з курсом комунальної гігієни; професор (1987–1996) кафедри комунальної гігієни та гігієни праці; декан санітарно-гігієнічного факультету (1978–1981); засновник і перший керівник (1987) лабораторії промислової токсикології Львівського мед. ін-ту. Напрями наукових досліджень: гігієна застосування і токсикологія пестицидів; нормування пестицидів у повітрі робочої зони за умов сільськогосподарського виробництва; опрацювання методів індикації пестицидів у довкіллі; вивчення впливу пестицидів на організм людини і довкілля. Автор близько 300 наукових і навчально-методичних праць, серед них 4 авторські свідоцтва на винаходи, близько 100 гігієнічних нормативів вмісту пестицидів у різних середовищах, 2 монографії. Підготував 11 кандидатів наук. Помер **19 серпня 1996** року в м. Львові.

13 січня 1935 року у с. Йосипівка Львівської обл. народився **Бідюк Мартин Миколайович** - український лікар, професор, доктор медичних наук, завідувач кафедри патологічної фізіології Львівського НМУ ім. Д. Галицького (1988–2005). Закінчив санітарно-гігієнічний факультет Львівського мед. ін-ту (1960). Працював терапевтом дільничої лікарні с. Новострілища Львівської обл. (1960–1961); головним лікарем дільничої лікарні с. Дев'ятники Львівської обл. (1961–1964). Терапевт Львівської міської станції ШМД (1964–1966); аспірант (1966–1967), асистент (1967–1975), доцент (1975–1988), докторант (1985–1986), завідувач (1988–2005), професор (від 2005) кафедри патологічної фізіології Львівського мед. ун-ту. Автор близько 400 наукових і навчально-методичних праць, серед них підручник. Підготував 14 кандидатів наук. Помер 9 вересня 2006 у Львові.

17 вересня 1935 року у Львові народився **Базилевич Ярослав Петрович** — доцент, завідувач кафедри управління охорони здоров'я ФПДО (1988-2000). Закінчив мед. фак-тет Львівського мед. ін-ту (1958). Працював офтальмологом Червоноградського вугільного комбінату (1958-62); інспектор Червоноградського міськздороввідділу (1962-65); заступник головного лікаря Нестерівської ЦРЛ Львівської обл. (1965-69); аспірант (1969-72), асистент (1972-79), доцент (1979-88) кафедри соціальної гігієни; завідувач (1988-2000) кафедри управління охорони здоров'я ФПДО Львівського мед. ун-ту. Напрями наукових досліджень: опрацювання концепції сімейного лікаря, медичної сестри і менеджера сімейної медицини; питання менеджменту і маркетингу, функціонування державної системи охорони здоров'я в умовах переходу до ринку; організація роботи відділень профілактики та позалікарняних форм медичного забезпечення (денні стаціонари поліклінік, стаціонари денного перебування хворих у лікарнях та домашні стаціонари).

Автор близько 120 наукових і навчально-методичних праць. Бронзова медаль ВДНГ СРСР (1978). Помер 27 червня 2000 року у Львові.

19 лютого 1936 року у м. Ходорів народилася **Зиновія Служинська** - доцент Львівського НМУ ім. Данила Галицького, дійсний член НТШ, член УЛТ у Львові, протягом десяти років була вченим секретарем Львівського відділення Українського товариства генетиків і селекціонерів ім. М. Вавілова. Член Товариства медичних генетиків України. Член „Просвіти" та „Меморіалу", член Українського геральдичного товариства. Відповідальний редактор Українського інформаційного бюлетня здоров'я. Співавтор першої української версії „Ілюстрованого медичного словника Дорланда." Є автором шести монографій, співавтором трьох посібників, 28 методичних розробок, 12 рацпропозицій, 142 статей і тез, 48 рецензій, 42 публіцистичних статей. Тематика наукових зацікавлень та друкованих праць досить широка - це генетика людини, демографія, генеалогія, екологія, паразитологія. Праці останніх років - це концентрований зліпок сучасних наукових уявлень, суперечностей та аналіз стереотипів людського роду.

13 лютого 1940 року у с. Лисиничі Львівської обл. народився **Грицько Мирон-Ігор Якимович** — доцент, завідувач кафедри оперативної хірургії з топографічною анатомією (від 2000), декан мед. фак-ту (1994-2005). Закінчив медичний факультет Львівського мед. ін-ту (1963). Працював хірургом Арик-Баликської райлікарні (1963-64), головний лікар (1964-68) Арик-Баликського району Кокчетавської обл. Казахської РСР; хірург 1-ої Львівської міської лікарні (1968-69); асистент (1969-91), доцент (1991-2000), завідувач (від 2000) кафедри оперативної хірургії з топографічною анатомією; за сумісництвом декан мед. фак-ту (1994-2005) Львівського мед. ун-ту. Напрями наукових досліджень: удосконалення техніки хірургічних втручань, зокрема, при резекції трахеї і формуванні її анастомозів; питання реваскуляризації і розвитку колатерального кровоплину при хірургічних втручаннях; пластична і реконструктивна хірургія; хірургічна анатомія кровоносної системи. Автор близько 50 наукових і навчально-методичних праць, серед них атлас і монографія.

9 травня 1940 року у селищі **Новий Яричів** на Львівщині народився **Ярослав Васильович Тягнибок** - закінчив **Львівський інститут фізичної культури**, здобув медичну освіту в **Львівському мед. ін-ті**. Певний час викладав фізичне виховання у Львівському мед. ін-ті. Після закінчення медінституту працював у Львівській спортивній школі-інтернаті олімпійського резерву, де очолював медичну частину. Пізніше став лікарем збірної СРСР з боксу. Був призером Універсиади в Італії, чемпіоном України з **метання диска**, переможцем і призером численних турнірів. Як спортивний медик створив свою власну методику лікування та реабілітації спортивних травм і захворювань хребта, написав десятки наукових праць. У 1980 році рішенням вченої ради **Київського мед. ін-ту ім. О. Богомольця** йому присвоєно науковий ступінь кандидата медичних наук. Загинув за нез'ясованих обставин у 1984 році.

24 листопада 1940 року у Львові народився **Крук Миросла́в Богда́нович** — лікар-оториноларинголог, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри оториноларингології ЛНМУ ім. Д. Галицького (2002-2012), автор більше ніж 250 наукових і навчально-методичних праць. Закінчив лікувальний факультет Львівського мед. ін-ту (1964). З 1964 по 1967 роки працював отоларингологом в Рудківській районній лікарні № 2. В травні 1967 року був переведений на роботу отоларингологом та бронхологом у Львівський обласний госпіталь туберкульозу інвалідів вітчизняної війни. З 1968 року по 1971 рік Мирослав Богданович – аспірант з оториноларингології у ЛДМІ. В 1972 році захистив кандидатську дисертацію; в 1972-1973 роках працює отоларингологом в 1-й міській лікарні, а також асистентом кафедри оториноларингології. В березні 1988 року захистив докторську дисертацію; його обрано доцентом кафедри оториноларингології, у 1989-1991 роках за сумісництвом посідає посаду чільне місце проректора з міжнародних зв'язків і навчальної роботи з іноземними студентами. В 1991 року – професор кафедри оториноларингології, з 2002 по 2012 роки – завідувач кафедри оториноларингології ЛНМУ ім. Д. Галицького. Підготував двох кандидатів медичних наук.

1 серпня 1941 року у м. Львові народилася **Влох Ірина Йосипівна** - професор, завідувач кафедри психіатрії, психології та сексології (від 1992). Закінчила мед. фак-тет Львівського мед. ін-ту (1964). Психіатр Львівської ОПЛ (1965-67); асистент (1967-86), доцент (1986-92), завідувач (від 1992) кафедри психіатрії, психології і сексології Львівського мед. ун-ту. Кандидат медичних наук (1974), доцент (1986), доктор медичних наук (1992), професор (1993). Академік АН ВШ України. Президент Української асоціації з психосоціальної реабілітації (1998). Член редколегій національних та міжнародних фахових видань із психології. Нагорода Ярослава Мудрого (1997). Срібна медаль і диплом Міжнародного біографічного центру, Кембрідж, Велика Британія (2001). Заслужений професор ЛНМУ (1997). Напрями наукових досліджень: вивчення йонного транспорту, кореляції розвитку психозів та алкоголізму з йонними мембранопатіями; проблеми психічного здоров'я і впровадження психотерапевтичної допомоги та психосоціальної реабілітації в Україні; вивчення нових психотропних препаратів і впровадження їх у психіатричну практику; проблеми терапевтичної резистентності при ендогенних психозах і депресії. Автор близько 200 наукових і навчально-методичних праць, серед них монографія, підручник, довідники та навчальні посібники, 2 патенти, 6 авторських свідоцтв на винаходи. Підготувала 10 кандидатів, 1 доктора наук.

7 серпня 1942 року у м. Львів народився **Ігор Романович Бариляк** - доктор медичних наук, професор, завідувач відділу медичної генетики **Наукового центру радіаційної медицини АМН України**, професор Києво-Могилянської академії, науковий директор **Інституту генетики репродукції**, Лауреат Державної премії України в галузі науки і

техніки. Голова Проблемної комісії «Медична генетика» МОЗ і АМН України. Син проф. Бариліака Р.О. Напрямок наукових досліджень - **екогенетичні** дослідження, вивчення **мутагенної** та **тератогенної** активності чинників **навколишнього середовища**, пошук (в першу чергу, рослинного походження) організмів з **мутагенними** властивостями. Автор концепції та впровадження в практику **охорони здоров'я** принципів медико-генетичного консультування, створення ефективної медико-генетичної служби. В 1999 р. створив **Науковий центр медичної генетики**. Автор понад 600 наукових праць, в тому числі 13 **монографій** з різних питань **генетики**. З 1992 до 1997 року він очолював Державну науково-технічну програму «Захист генофонду населення України», а з 1996 по 2007 р. був співкерівником Українсько-Американської програми «Запобігання вродженим вадам розвитку». Під його керівництвом виконано 7 докторських та 26 кандидатських дисертацій. Помер 12 вересня 2009 року у м. Київ.

9 серпня 1943 року у м. Львів народився **Гнатейко Олег Зіновійович** — професор, завідувач кафедри пропедевтики дитячих хвороб (від 1990). Закінчив педіатричний факультет Львівського мед. ін-ту (1966). Лікар-педіатр Львівської міської поліклініки (1966-68); молодший науковий співпрацівник Львівського НДІ педіатрії, акушерства та гінекології (1968-70, 1973-74); аспірант (1970-73), асистент (1973-80) кафедри шпитальної педіатрії; завідувач (від 1990) кафедри пропедевтики дитячих хвороб Львівського мед. ун-ту; за сумісництвом директор Інституту спадкової патології АМН України (від 1980), головний спеціаліст з медичної генетики МОЗ (від 1985), Голова Правління наукового товариства медичних генетиків України (від 1988). Кандидат медичних наук (1974), старший науковий співпрацівник (1982), професор (1992), доктор медичних наук (1993). Академік АН ВШ України. Лауреат Державної премії (1997). Заслужений діяч науки і техніки України (1998). Заслужений професор ЛНМУ (2008). Напрями наукових досліджень: проблеми дитячої нефрології, екопатології; вивчення епідеміології вродженої та спадкової патології в Україні; допологова діагностика вроджених та спадкових захворювань; вивчення етіології, патогенезу, клініки вроджених та генетично зумовлених захворювань, методів їх діагностики, лікування та профілактики. Автор близько 380 наукових праць, 3 авторських свідоцтв на винаходи. Підготував 24 кандидатів, 4 докторів наук.

25 січня 1946 року м. Львів народився **Кияк Юліан Григорович** - професор, завідувач кафедри сімейної медицини ЛНМУ ім. Д. Галицького (від 2005). Напрями наукових досліджень: вивчення ультраструктури міокарда людини при серцево-судинних захворюваннях, зокрема, опрацювання механізмів утворення кристалів холестерину в атеросклеротичних бляшках, втрати кардіоміоцитами ядер при гострому інфаркті міокарда як ранньої ознаки патології, ролі лімфатичних судин міокарда в елімінації клітинного детриту з зони некрозу; дослідження етіопатогенезу гострого інфаркту міокарда в осіб молодого віку; запропонував методику ранніх некропсій серця; сформулював тромбогенну концепцію варіантної стенокардії; вперше виявив і описав гіберновані кардіоміоцити при інфаркті міокарда, гіпертонічній хворобі і

цукровому діабеті; з'ясував роль макрофагів і продукованого ними фактора некрозу пухлин у патогенезі токсичної кардіоміопатії в осіб, які працюють у професійно-шкідливих умовах. Автор близько 250 наукових і навчально-методичних праць, серед них 3 навчальні посібники, 2 патенти України. Підготував 2 кандидатів наук.

12 липня 1946 року у Львові народився **Юрій Миколайович Туркевич** — завідувач кафедри **дерматовенерології** Львівського державного мед. ін-ту ім. Д. Галицького (1994—2000), професор, доктор медичних наук, академік АННПУ. У 1952 р. поступив в середню школу, яку закінчив у 1962 р. З 1960 по 1962 рр. працював препаратором у Львівському інституті гематології. З 1962 по 1968 рр. навчався у Львівському мед. ін-ті на лікувальному факультеті, який закінчив з відзнакою. З 1968 року працював на посаді асистента, з 1976 р. - доцента, а з 1987 р. - професора Львівського мед. ін-ту. З 1994 по 2000 рр. очолював студентську кафедру дерматовенерології Львівськ. мед. ін-ту. Кандидатську дисертацію захистив у 1969 р., докторську - в 1982. У 1999 р. присвоєно звання академіка АННП України. Під його керівництвом захистило кандидатські дисертації 12 молодих науковців. Автор більше 200 наукових праць, 15 раціоналізаторських пропозицій, 5 навчальних посібників по дерматології для студентів вищих навчальних закладів. Помер у Львові **31 грудня 2000 року**.

11 лютого 1947 року у м. Львів народився **Андріющенко Віктор Петрович** — український лікар, хірург, професор, доктор медичних наук, завідувач кафедри загальної хірургії, член Правління Асоціації хірургів України, заступник Голови правління асоціації хірургів Львівщини, член медичної комісії науково-методичної ради Міністерства освіти та науки України, Голова профільного методичного комітету з хірургічних дисциплін ЛНМУ ім. Д. Галицького. Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1971). Працював асистентом кафедри загальної хірургії ЛНМУ ім. Д. Галицького (1971—1989). У 1979 р. захистив кандидатську дисертацію «Клінічне значення вегетативних і медіаторних порушень при хірургічних захворюваннях позапечінкових жовчовивідних шляхів». Доцент кафедри загальної хірургії (1990—1996), професор кафедри загальної хірургії (1996—1999), з 1999 р. завідувач кафедри загальної хірургії Львівського мед. ун-ту. У 1991 р. захистив докторську дисертацію «Гострий і хронічний холангіт в хірургічній патології позапечінкових жовчовивідних шляхів». У 1996 році йому присвоєно вчене звання професора.

Напрями наукових досліджень: удосконалення діагностичних критеріїв і методів лікування гострої хірургічної патології органів черевної порожнини: гострої кишкової непрохідності, перитоніту, панкреатиту, захворювань жовчовивідних шляхів; опрацювання методів регіонального лікування при ускладненому холециститі та холангіті; особливості хірургічної тактики при біліарному панкреатиті, об'єктивізація показів; оптимізація лікувальної тактики

при тривалій декомпресії кишки, диференційний підхід до виконання планової релапаротомії.

2 січня 1948 року у. м. Львові народився **Абрагамович Орест Остапович** - академік АН ВО України, професор, завідувач кафедри внутрішньої медицини №1 (від 1995). Закінчив мед. фак-тет Львівського мед. ін-ту (1971). З 1972 по 1982 рр. працював лікарем у Львові, Трускавці, Моршині; асистент (1982-89), доцент (1989-95), завідувач (від 1995) кафедри шпитальної терапії (нині внутрішньої медицини №1) Львівського мед. ун-ту. Напрями наукових досліджень: питання гастроентерології, ревматології, кардіології, пульмонології, професійних хвороб, курортології. Автор 470 наукових праць, серед них 11 книг: 2 монографії, 6 посібників, 2 довідники, 1 курс лекцій; 9 авторських свідоцтв на винаходи. Підготував 7 кандидатів наук.

23 серпня 1948 року с. Баличі Львівської обл. народився **Дутка Роман Ярославович** — професор, завідувач кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1 (від 1988), декан педіатричного фак-ту (1993-96), проректор з лікувальної роботи (1998-2006). Закінчив мед. фак-тет Львівського мед. ін-ту (1972). Працював завідувачим амбулаторії с. Година Львівської обл. (1972-78); завідувач терапевтичного відділення Мостиської ЦРЛ Львівської обл. (1978-80); завідувач терапевтичного відділення 4-ої Львівської міської клінічної лікарні (1980-82); асистент кафедри шпитальної терапії (1982-88); завідувач кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб/пропедевтики внутрішньої медицини №1 (від 1988), декан педіатричного фак-ту (1993-96), проректор з лікувальної роботи (1998-2006) Львівського мед. ун-ту.

Напрями наукових досліджень: механізми хронізації патологічних процесів у клініці внутрішніх хвороб; роль вищих вегетативних центрів регуляції, імунологічних та ензиматичних чинників у хронізації патологічних процесів; клініко-функціональні й гуморальні показники та їх корекція на різних рівнях інтеграції організму. Автор близько 200 наукових і навчально-методичних праць, серед них 4 авторські свідоцтва та патенти України, два перевидання підручника, монографія.

13 березня 1952 року с. Бережниця Львівської обл. народився **Поспішіль Юрій Олексійович** — професор, завідувач кафедри патологічної анатомії з курсом судової медицини (від 2000). Закінчив мед. фак-тет Івано-Франківського мед. ін-ту (1975). Стажування в Інституті Патології Збройних Сил США, м. Вашингтон (1992). Працював лікарем – інтерном Рівненської міської лікарні (1975-76); патологоанатом Рівненської обласної лікарні (1976-80); клінічний ординатор кафедри патологічної анатомії Львівського мед. ін-ту (1980-82); завідувач патологоанатомічного відділення Рівненської обласної лікарні, головний патологоанатом Рівненського облздороввідділу (1982-87); асистент кафедри патологічної анатомії Івано-Франківського мед. ін-ту (1987-89); асистент (1989-93), доцент (1993-98), професор (1998-2000), завідувач (від

2000) кафедри патологічної анатомії з курсом судової медицини Львівського мед. ун-ту.

Напрями наукових досліджень: опрацювання етіопатогенезу та патоморфології облітеруючого ендартеріїту; вивчення патоморфологічних змін у нирках при медикаментозних нефропатіях і вживанні наркотиків; патоморфологія раку гортані й деяких хвороб органів ротової порожнини. Автор близько 160 наукових і навчально-методичних праць, серед них 2 монографії. Підготував 3 кандидатів, 1 доктора наук.

12 грудня 1953 року у м. Львів народився **Дзись Євген Іванович** - професор кафедри факультетської терапії внутрішньої медицини №2 (від 2001). Закінчив педіатричний факультет Львівського мед. ін-ту (1976). Працював лікарем в Львівській ОКЛ (1976-77); науковий співпрацівник Львівського НДІ гематології і переливання крові (1977-82), Львівського НДІ туберкульозу/ НДІ епідеміології та гігієни (1982-92); гематолог Львівської ОДКЛ (1992-94); завідувач відділення дитячої гематології Львівського НДІ гематології і переливання крові (1994-99); доцент (1999-2001), професор (від 2001) кафедри факультетської терапії внутрішньої медицини №2 Львівського мед. ун-ту.

Напрями наукових досліджень: розлади гемостазу в перебігу внутрішніх хвороб; мінливість мікобактерій і значення їх змінених форм у патогенезі туберкульозу; діагностика та комплексне програмне лікування гематоонкологічних хвороб. Автор близько 150 наукових і навчально-методичних праць, серед них 3 авторські свідоцтва на винаходи, підручники, посібники.

2 вересня 1954 року в м. Сколе Львівської обл. народився **Зіновій Миколайович Мйтник** — доктор медичних наук, доцент. У 1977 році закінчив **Львівський мед. ін-т** за спеціальністю «лікувальна справа»; (1977-1978) - лікар-інтерн (терапевт) Коломийської центральної райлікарні; (1978-1994) - лікар-ординатор терапевтичного відділення, головний лікар інфекційної лікарні, заступник головного лікаря Коломийської центральної райлікарні; (1994-1996) - начальник "Управління охорони здоров'я Управління соціального захисту медицини та маркетингу виконкому Івано-Франківської облради народних депутатів; (1996-1998) - головний лікар Івано-Франківської ОКЛ; (1998-2002) - голова **Івано-Франківської облради**; (2002-2003) - в.о. першого заступника, перший заступник **Івано-Франківської облдержадміністрації**; (2003-2008) - головний лікар столичної номенклатурної клініки «Феофанія»; (2008-2010) - заступник Міністра охорони здоров'я України, в 2010 році призначений **Міністром охорони здоров'я**. Захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук, в грудні 2003 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук. Автор і співавтор більше як 100 наукових праць, 2 патентів на винаходи, 2-х монографій, 1 навчального посібника.

24 квітня 1954 року у м. Дрогобич Львівської обл. народився **Фільц Олександр Орестович** - професор, завідувач кафедри психіатрії та

психотерапії ФПДО (від 1993). Закінчив медичний факультет Львівського медичного інституту (1977).

В 1977-78 рр. - лікар-інтерн Львівської обласної психіатричної лікарні; лікар станції швидкої медичної допомоги м. Львова (1978-80); психіатр Львівської обласної психіатричної лікарні (1980-81); клінічний ординатор (1981-83), аспірант (1984-86) Московського НДІ клінічної психіатрії АМН СРСР; асистент (1987-93), завідувач (від 1994) кафедри психіатрії ФПДО Львівського медичного університету, за сумісництвом головний лікар Львівської обласної психіатричної лікарні (від 2006). Кандидат медичних наук (1987), доцент (1994), доктор медичних наук (1993-2006), професор (2007). Президент Європейської асоціації психотерапії (2005-2007). Президент Української спілки психотерапевтів (від 1996). Заслужений лікар України (2008).

Напрями наукових досліджень: опрацювання принципів виявлення соматоформних і немаячних іпохондричних розладів; вивчення проблеми іпохондрії, суїциду, соматоформних розладів у пацієнтів пограничних станів; опрацювання теоретичного підґрунтя психотерапії; співавтор Європейської платформи з психотерапії. Автор близько 70 наукових і навчально-методичних праць. Співредактор журналу Int j Psychotherapy. Підготував 5 кандидатів наук.

23 жовтня 1955 року у м. Львів народився **Надашкевич Олег Никонович** - професор кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб (2003-2006), завідувач кафедри терапії № 2 та дерматології, венерології ФПДО (від 2006).

Закінчив медичний факультет Львівського мед. ін-ту (1978). Стажування у Віденському університеті (1992), Альбертському (1994-95); м. Калгарі (2003) університетах Канади.

В 1978-79 рр. - лікар-інтерн терапевтичного відділення Львівської МКЛ № 1; терапевт ЦРЛ м. Городок (1979-82), за сумісництвом районний ендокринолог; клінічний ординатор (1982-84), аспірант (1984-87) кафедри терапії № 4; асистент кафедри шпитальної терапії (1987-95); доцент (1996-03), професор (2003-06) кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб, завідувач кафедри терапії № 2 та дерматології, венерології ФПДО (від 2006) Львівського мед. ун-ту. Кандидат медичних наук (1988), доцент (1997), доктор медичних наук (2001), професор (2004). Член міжнародного товариства з вивчення спондилоартриту (ASAS, 2008) та двох міжнародних товариств із системної склеродермії (SCTC, 2005), (EUSTAR, 2006). Член редакційної ради журналу "Clinical Rheumatology" (2007).

Напрями наукових досліджень: клінічна ревматологія, зокрема, опрацювання диференційної діагностики та лікування хвороб суглобів і хребта; системних хвороб сполучної тканини (системний червоний вовчак, системна склеродермія, дерматоміозит, васкуліти); захворювань невиясненого походження, які важко піддаються діагностиці (хвороби легень, травного тракту, нирок та ін.).

Автор понад 100 наукових і навчально-методичних праць, серед них статті в закордонних журналах із високим міжнародним рейтингом.

4 квітня 1956 року у м. Дрогобич народився **Новицький Ігор Ярославович** - доктор медичних наук, професор Львівського медичного

університету, керівник Львівського міського медичного центру «Мікрохірургія ока».

В 1979 року закінчив мед. фак-тет **Івано-Франківського мед. ін-ту**; в 1979–1980 роках працював лікарем-інтерном, 1980-1990 – офтальмолог; у 1986 році захистив кандидатську дисертацію; у 1990–1992 роках - офтальмолог шпиталю міста **Сана (Ємен)**; 1992 - завідувач очного відділення **Самбірської ЦРЛ**; з 1993 року працює в Львівському мед. ін-ті — асистент, 1997 — доцент. 2004 року захистив докторську дисертацію, професор кафедри офтальмології **Львівського мед. ун-ту**, у 2006 року здобув вчене звання професора.

Напрями наукової роботи: діагностика, клініка та лікування рогівкових захворювань — виразки, **неоваскуляризація**, опіки — з використанням фармакологічних, фізичних й хірургічних методів (зокрема трансплантації амніотичної оболонки); консервативне та хірургічне лікування захворювань поверхні ока. Є автором 80 наукових та навчально-методичних праць, з них 1 підручник та 1 навчальний посібник. Зареєстровано серед них 3 патенти України та авторське свідоцтво на винахід. Як педагог підготував 1 кандидата наук.

22 січня 2014 року повідомив, що готовий приймати пацієнтів, які отримали травми очей **в часі сутичок на Майдані**, для безкоштовного консультування й лікування.

24 жовтня 1956 року в селі **Вошанці** Львівської обл. народився **Віктор Йосипович Кімакович** — український **медик і науковець, ендоскопіст**, завідувач кафедри ендоскопії та малоінвазивної хірургії ФПДО Львівського національного медичного університету (від 1998), начальник управління охорони здоров'я Львівської ОДА (2008–2010), **доктор медичних наук**, заслужений діяч науки і техніки України.

Наукова діяльність: ендоскопічна діагностика і лікування передракових станів травного каналу; вплив природних чинників на **ульцерогенез** в експерименті і клініці.

Був головним редактором журналу **«Практична медицина»**, членом редколегії часописів **«Сучасна гастроентерологія»** та **«Хірургія України»**.

Автор близько 130 друкованих праць, серед них 2 монографії, 8 підручників і навчальних посібників, 1 довідник, уніфіковані програми спеціалізації та передатестаційного циклу за спеціальністю **«Ендоскопія»**.

Помер **5 січня 2013 року**. Похований у селі **Нагуєвичі** Львівської області.

24 травня 1957 року у м. Львів народився **Сергієнко Олександр Олексійович** -професор, завідувач кафедри ендокринології з курсом клінічної фармакології (від 1999).

Напрями наукових досліджень: вивчення порушень метаболізму, зокрема, функціонального стану формених елементів крові, при цукровому діабеті; системи простациклін I₂-тромбоксан A₂ в клініці та експерименті; рання діагностика, пошук нових методів профілактики й лікування діабетичних

ангіопатій; вивчення питань патогенезу, ранньої діагностики, профілактики й лікування діабетичних нейропатій (діабетичної автономної нейропатії серця, діабетичної периферійної нейропатії); діагностика, профілактика й лікування поліметаболичного синдрому Х. Автор близько 500 наукових і навчально-методичних праць, серед них 9 монографій, підручник.

20 квітня 1958 року у м. Львів народився **Юрій Володимирович Вовк** — доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри хірургічної та ортопедичної стоматології факультету післядипломної освіти Львівського НМУ ім. Д. Галицького, радник від України в Міжнародній асоціації хірургів-стоматологів та щелепно-лицевих хірургів (IAOMS), дійсний член Європейського товариства тканинної інженерії (ETES), дійсний член Американського товариства місцевої анестезії (ASRA), співзасновник та віце-президент Української асоціації черепно-щелепно-лицевих хірургів, дійсний член Асоціації імплантологів України, практикуючий лікар-стоматолог вищої кваліфікаційної категорії, засновник медичного стоматологічного центру «Біоімплант Сервіс» (м. Львів).

18 квітня 1959 року у м. Золочів Львівської обл. народився **Лабінський Андрій Йосифович** — український лікар, кандидат медичних наук, доцент кафедри реабілітації та нетрадиційної медицини **Львівського національного медичного університету ім. Д. Галицького**. Засновник і голова регіональної асоціації апітерапевтів України у Львові. Автор численних наукових праць з неврології. Засновник напрямку «нетрадиційна медицина» в Львівському університеті. Знавець гірудотерапії, апітерапії та інших форм натуропатії. Об'єднавши напрямки нетрадиційної медицини (**Львів**) й реабілітації (**Трускавець**), домігся створення окремої кафедри на факультеті післядипломної освіти.

16 вересня 1959 року в м. Сокаль Львівської обл. народився **Заблоцький Ярослав Володимирович** — практикуючий лікар-стоматолог зі стажем, доктор медичних наук і професор **Львівського медичного університету**. З 2010 року президент **Асоціації імплантологів України** та почесний президент Асоціації приватних стоматологів, ініціатор і керівник проекту «**Якість життя для наших батьків**». Керівник міжнародної стоматологічної мережі «Клініка Заблоцького» у Львові та Центру Стоматологічної Імплантації у Києві.

Напрямки наукових досліджень: удосконалення зубного протезування, зокрема, лікування незнімними ортопедичними конструкціями з використанням імплантатів; проблеми анестезії щелепно-лицевої ділянки. Володар 6 патентів на винаходи.

26 березня 1960 року у Львові народилась **Мирослава Стефанівна Дрогомирéцька** — громадський діяч, заслужений лікар України, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри ортодонції **Національної медичної**

академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика. Авторка понад 170 наукових праць і 4 патентів. Меценат, засновник Благодійного фонду «Подаруй дитині посмішку», що опікується ортодонтичним лікуванням дітей-сиріт та дітей з малозабезпечених сімей, які мають вроджені аномалії зубощелепової системи. Головний лікар-ортодонт МОЗ України. Член Європейського ортодонтичного товариства (EOS), член Всесвітньої федерації ортодонтів (WFO). Президент Асоціації Ортодонтів України, віце-президент Асоціації приватно практикуючих лікарів-стоматологів України.

2 серпня 1960 року у с. Розсохи Львівської обл. народився **Регеда Михайло Степанович** - професор, завідувач кафедри патологічної фізіології (від 2005). Закінчив медичний факультет Львівського мед. ін-ту (1986). З 1983р. по 1993р. працював терапевтом Куровичівської, Золочівської та Перемишлянської лікарень; завідувач кафедри внутрішніх хвороб (1993-96), проректор із навчальної роботи (1994-96) Дрогобицького мед. ін-ту; декан лікувального факультету (1997-2002), заступник директора з наукової роботи (2002-04) Львівського медичного коледжу “Монада”; ректор ТзОВ “Львівський медичний інститут” (від 2004); асистент (2003-05), доцент (2005) кафедри фтизіатрії та пульмонології, завідувач кафедри патологічної фізіології (від 2005) Львівського мед. ін-ту. Кандидат медичних наук (1990), доктор медичних наук (1996), доцент (2005). професор (2006). Заслужений працівник освіти України (2003), дійсний член АНВШ України (2005). Лауреат нагороди Ярослава Мудрого АНВШ України, кавалер ордена “За розбудову освіти”.

Напрями наукових досліджень: вивчення патогенетичних механізмів розвитку алергічних та запальних процесів, зокрема, екзогенного алергічного альвеоліту, бронхіальної астми, пневмонії на різних рівнях організації організму, удосконалення діагностики та фармакологічної корекції цих патологічних станів. Автор близько 540 наукових і навчально-методичних праць, серед них - монографії, навчальні посібники, словники, довідники. Підготував 3 кандидатів наук.

11 червня 1961 року у м. Львові народилася **Ірина Володимирівна Микичак** - заступник директора Департаменту - начальник управління медичної допомоги населенню Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації. Закінчила Львівський державний медичний інститут у 1984 р., факультет педіатрії, лікар- педіатр. Академію державного управління при Президентові України у 2001 р., магістр державного управління «Заслужений лікар України» (2007 р.) Нагороджена почесною грамотою МОЗ України (2000, 2004, 2011). Почесною Грамотою ГУОЗ ЛОДА 2003р. Почесною Грамотою ЛОДА 2003р. Депутат Львівської міської ради 1998-2002 років.

Трудова діяльність: 1978-1984рр. - студентка Львівського державного медичного інституту; 1983-1984 - медсестра інфарктного відділу Львівської ОКЛ; 1984-1985 - лікар-інтерн з педіатрії Львівської ОКЛ; 1985-1992 - дільничий педіатр Перемишлянської ЦРЛ Львівської області; 1992-1994 -

клінічний ординатор з педіатрії НДІ спадкової патології МОЗ України; 1994-1995 - дільничий педіатр Перемишлянської ЦРЛ Львівської області; 1995-1996 - асистент кафедри пропедевтичної педіатрії Львівського державного медичного інституту; 1996-1997 - головний спеціаліст з педіатрії Головного управління охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації; 07.1997-12.2003 - головний лікар ЛОДКЛ «ОХМАТДИТ»; 2003-2006 - заступник начальника Головного управління охорони здоров'я Львівської ОДА - начальник управління лікпрофдопомоги матерям і дітям; 2006-2008 - начальник відділу охорони материнства і дитинства Головного управління охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації; 2008 - 2013 - заступник начальника Головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації - начальник управління організації медичної допомоги населенню Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації. З 2013 року - по т.ч. - заступник директора Департаменту - начальник управління медичної допомоги населенню Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації

15 жовтня 1961 року у м. Турка Львівської обл. народився Ігор Дионізович Герич - український лікар, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри хірургії № 1 ЛНМУ ім. Д. Галицького, голова Львівського осередку Асоціації хірургів України, громадський діяч. У 1984 р. з відзнакою закінчив Львівський державний мед. ін-тут за спеціальністю лікувальна справа. У 1985 р. після отримання кваліфікації хірурга працював лікарем-хірургом Турківської ЦРЛ. В 1991 р. був прийнятий на посаду асистента кафедр загальної хірургії Львівського мед. ун-ту, в 1994 р. — обраний на посаду доцента. В 1998 році захистив докторську дисертацію. В 1999 році отримав науковий ступінь доктора мед. наук. З 2002 р. після отримання звання професора до 2013 р. — професор кафедри загальної хірургії, з 2013 р. - завідувач кафедри хірургії №1 ЛНМУ ім. Д. Галицького. З 2005 р. по 2008 р. - начальник Головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації, голова УЛТ у Львові. З 2005 р. по 2010 р. — член Національної ради з питань охорони здоров'я населення при Президентові України, член Вищої вченої ради МОЗ України, член дорадчої ради при Комітеті ВР України з питань охорони здоров'я. З 2010 р. — голова правління Галицької лікарняної каси, гостьовий професор Школи біоетики Українського католицького університету. У 2014 р. - довірена особа кандидата у Президенти України Петра Порошенка у територіальному виборчому окрузі № 120 на Львівщині. Помер 15 червня 2014 року від серцевого нападу.

13 лютого 1965 року в с. Верин Миколаївського району Львівської області народився Михайло Михайлович Корда — український вчений у галузі біохімії. Доктор медичних наук (1998), професор (2001). Ректор Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського (від січня 2015). Вивчає патогенез хімічних уражень печінки, механізми модифікації ліпопротеїнів низької щільності, регуляторну роль оксиду азоту в організмі та інше.

Автор близько 150 наукових праць.

17 грудня 1967 року у м. Львів народився **Олександр Владиславович Шуляк** — український уролог, доктор медичних наук, професор кафедри урології Львівського НМУ ім. Д. Галицького. Керівник проекту «Ukraine.UroWeb.ru — **Український інформаційний портал урологів**». Напрямки наукових досліджень: питання хірургії пухлин нирок, **сечовивідних шляхів, передміхурової залози, чоловічих статевих органів**. Запропонував низку нових методів лікування доброякісної **гіперплазії** передміхурової залози, пухлин **сечового міхура**, травм нирок, **пієлонефриту**, **хронічного простатиту**; удосконалив методи лікування СКХ, раку нирки, **хронічного простатиту**. Автор 250 наукових праць, у тому числі 27 **монографій**, підручників, навчальних посібників, **авторське свідоцтво на винахід**.

15 серпня 1972 року у Львові **Боржівський Андрій Цезарович** — професор кафедри урології (від 2005). Закінчив мед. фак-тет Львівського мед. ун-ту (1995). Інтерн відділу урології Львівської ОКЛ (1995); магістратура з урології (1996-97); асистент (1997-2002), доцент (від 2002) кафедри урології Львівського мед. ун-ту. Кандидат медичних наук (1998), доцент (2003), доктор медичних наук (2005), професор (2006). Стипендія Верховної Ради України (2008).

Напрями наукових досліджень: оптимізація методів діагностики та ендоскопічного лікування і реабілітації хворих із каменями нирок та сечоводів; запропонована атиоксидантна та антибактеріальна терапія при ендоскопічному лікуванні хворих із коралоподібними каменями нирок; опрацьовані покази та протипокази до застосування черезшкірної нефролітотрипсії й ендоскопічної уретеролітотрипсії та лапароскопічної уретеролітотомії; опрацьовані сучасні алгоритми лікування хворих із каменями нирок та сечоводів; впровадження в клініку складних операційних втручань - радикальної нефректомії, цистектомії простатектомії при неоплазії нирки, сечового міхура, передміхурової залози. Автор близько 170 наукових і 12 навчально-методичних праць.

Підписано до друку 29.02.2016 р.

79008, м. Львів, вул.Руська,20

КЗ ЛОР "Львівська обласна наукова медична бібліотека"

Відділ наукової медичної інформації

Тел. 235-78-00, 235-61-39